

สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
(Democratic Republic Socialist of Sri Lanka)

1. ข้อมูลทั่วไป

การเมือง: ศรีลังกามีรูปแบบการปกครองแบบระบบประธานาธิบดี (Presidential Republic) ซึ่งประธานาธิบดีของศรีลังกาจะถือเป็นประมุขแห่งรัฐและหัวหน้ารัฐบาลโดยนิตินัยตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ฉบับปี 2521 (และที่แก้ไขเพิ่มเติม) โดยเมื่อวันที่ 23 กันยายน 2567 นาย Anura Kumara Dissanayake ผู้สมัครจากพรรค Janatha Vimukthi Peramuna (JVP) & National People's Power (NPP) ซึ่งมีแนวคิดโน้มเอียงลัทธิมาร์กซ์ได้ชนะการเลือกตั้งภายใต้ระบบการลงคะแนนเสียงแบบจำกัด (limited ranked voting system) โดยนาย Sajith Premadasa ผู้นำฝ่ายค้านได้คะแนนอันดับสอง ในขณะที่นาย Ranil Wickremesinghe อดีตประธานาธิบดีได้อันดับสามและตกรอบหลังการเลือกตั้งรอบแรก

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ:

ความสัมพันธ์ระหว่างศรีลังกา-ไทย: นับตั้งแต่การประกาศเอกราชเมื่อปี 2491 หลักการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด (Non-Aligned Movement) เป็นนโยบายการต่างประเทศที่สำคัญของศรีลังกา ซึ่งมุ่งเน้นการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศเป็นหลัก หากไม่นับรวมอินเดียซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่มีประวัติศาสตร์ร่วมกัน ไทยถือเป็นประเทศที่มีความสัมพันธ์กับศรีลังกามาอย่างยาวนาน โดยไทยได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับศรีลังกาเมื่อปี 2488 นับเป็นประเทศที่สองของภูมิภาคเอเชียถัดจากญี่ปุ่นที่ไทยได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตเนื่องจากมีความใกล้ชิดกันทางด้านศาสนาและวัฒนธรรม

ความสัมพันธ์ระหว่างศรีลังกา-อินเดีย-จีน: รัฐบาลศรีลังกาภายใต้การนำของนาย Dissanayake มีลักษณะที่ต้องการสร้างความสมดุลกับประเทศมหาอำนาจใกล้เคียงมากขึ้น แม้ว่าพรรค NPP จะมิมีมุมมองที่ดีต่ออินเดียในฐานะศูนย์กลางทางการเมืองและเศรษฐกิจที่สำคัญของศรีลังกา และการเป็นคู่ค้ารายใหญ่อันดับสองรองจากจีน รวมถึงเป็นชาติที่ให้ความช่วยเหลือทั้งเงินให้เปล่าและเงินกู้แก่ศรีลังกาในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจเศรษฐกิจเมื่อปี 2565 เป็นจำนวนมากถึง 4 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ นอกจากนี้ แม้ว่าที่ผ่านมาศรีลังกาจะประสบปัญหาจากเงินกู้ยืมเงินดอกเบี้ยสูงของจีน แต่รัฐบาลศรีลังกาไม่อาจสามารถปฏิเสธการมีปฏิสัมพันธ์กับจีนได้ เนื่องจากเป็น

คู่ค้าอันดับหนึ่งและเป็นเจ้าหนี้ประเภททวีภาคีรายใหญ่ที่สุด จึงทำให้ศรีลังกายังคงตกอยู่ในสภาวะกับดักหนี้ (Debt – trap) จากอิทธิพลทางเศรษฐกิจและการเมืองของจีนต่อเนื่อง¹

เศรษฐกิจและสังคม (Socioeconomic): เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2565 รัฐบาลศรีลังกาได้ประกาศลดระดับสถานะทางเศรษฐกิจสู่ระดับประเทศรายได้ต่ำและได้รับความช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund: IMF) ผ่านโครงการ Extended Fund Facility (EFF) เมื่อเดือนมีนาคม 2566 โดย ณ เดือนมีนาคม 2569 IMF อยู่ระหว่างการพิจารณาเบิกจ่ายเงินภายใต้โครงการ EFF ในการประเมินครั้งที่ 5 และครั้งที่ 6 รวมประมาณ 700 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยหากศรีลังกาได้รับการอนุมัติจาก IMF จะทำให้ศรีลังกาได้รับเงินภายใต้โครงการ EFF สะสมรวมประมาณ 2.4 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ทั้งนี้ โครงการ EFF จะมีระยะเวลาดำเนินการทั้งสิ้น จำนวน 48 เดือน

ข้อมูลรัฐบาลศรีลังกา (ณ วันที่ 31 มีนาคม 2569)

ประธานาธิบดี	นายอนูรา กุมาร ดิสसानายาเก (ตั้งแต่ 23 ก.ย. 67) (Anura Kumara Dissanayake)
นายกรัฐมนตรี	ฮารินี อมาราสุรียา (ตั้งแต่ 24 ก.ย. 67) (Harini Amarasinghe)
เอกอัครราชทูตศรีลังกาประจำประเทศไทย	นางวิจิตา อีดิริงสิงห์ (ตั้งแต่ 12 ส.ค. 67) (H.E. Mrs. E.A.S. Wijayanthi Edirisinghe)

ข้อมูลหนี้สาธารณะค้ำของศรีลังกา ณ เดือนธันวาคม 2568²

เจ้าหนี้ 5 อันดับแรก	มูลค่า (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)
International Sovereign Bond Issuances ⁵	10,255.1
Asian Development Bank ³	7,013.1
EXIM China ⁴	4,974.1
World Bank ²	4,727.7
Government of Japan ⁴	2,345.4

¹ Foreign Policy. “What Sri Lanka’s Election Means for India”.

² ที่มา: Ministry of Finance, Economic Stabilization and National Policies. “Quarterly Debt Bulletin – 2025 the Fourth Quarter”.

³ ผู้ให้กู้ประเภท Multilateral creditors

⁴ ผู้ให้กู้ประเภท Bilateral creditors

⁵ การออกพันธบัตรระหว่างประเทศ (ISBs)

2. ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ (Economic Indicators)

ลำดับที่	ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ	ปี			
		2567	2568 (e)	2569 (e)	2570 (e)
1	จำนวนประชากร (ล้านคน) ¹	23.10	23.23	23.3	23.4
2	อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (ร้อยละต่อปี) ³	5.0	5.0	4.0	2.7
3	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (พินล้านเหรียญสหรัฐ) ¹	99.0	105.4	106.4	108.5
4	รายได้เฉลี่ยต่อหัว (เหรียญสหรัฐ) ²	4.32	n/a	n/a	n/a
5	อัตราเงินเฟ้อ end of period (ร้อยละต่อปี) ³	1.2	0.5	5.2	4.0
6	อัตราการว่างงาน (ร้อยละต่อปี) ¹	4.8	3.8	n/a	n/a
7	หนี้รัฐบาลต่อ GDP (ร้อยละต่อ GDP) ¹	105.7	104.1	104.6	101.3
8	การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (ร้อยละต่อ GDP) ¹	-0.7	-0.6	-0.8	-1.0
9	ดุลบัญชีเดินสะพัด (ร้อยละต่อ GDP) ¹	1.8	0.6	-0.4	0.1
10	ดุลการให้กู้ยืมสุทธิ/การกู้ยืมสุทธิ (ร้อยละต่อ GDP) ¹	0.2	0.8	-1.8	-3.9
11	เงินทุนสำรองสุทธิ (ล้านเหรียญสหรัฐ) ¹	6,122	6,550	8,884	13,371

¹ IMF

² World Bank

³ ADB

3. นโยบายของรัฐบาลศรีลังกา

เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2568 รัฐสภาศรีลังกามีมติเห็นชอบการนำนโยบายของพรรค NPP มาบังคับใช้เป็นกรอบนโยบายระดับชาติ (Sri Lanka National Policy Framework: A Thriving Nation) โดยมี 4 นโยบายสำคัญ ดังนี้

- A Fulfilling Life - A Comfortable Country
(ครอบคลุมการพัฒนาด้านการศึกษา ตลาดแรงงาน สุขภาวะที่อยู่อาศัย วัฒนธรรมและกีฬา และสิ่งแวดล้อม)
- An Honourable Life - A Safer Country
(ครอบคลุมการสร้างสังคมที่เข้มแข็ง สนับสนุนการเข้าถึงบริการทางการเงิน การสร้างหลักประกันสังคมที่ยุติธรรม และสร้างการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน)
- A Modern Life - A Wealthy Nation
(ครอบคลุมการพัฒนาเศรษฐกิจแบบมีส่วนร่วม การสร้างความมั่นคงทางอาหาร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านโลจิสติกส์ทางทะเล ด้านถนนระบบราง และอากาศยาน ด้านพลังงาน ด้านอัญมณีและด้านเขตเศรษฐกิจ)
- A Dignified Life - A Strong Country
(ครอบคลุมการปฏิรูปบริการสาธารณะ กระบวนการยุติธรรม และการสร้างสมดุลทางการทูต)

ทั้งนี้ รัฐบาลศรีลังกามีความคาดหวังว่ากรอบนโยบายดังกล่าวจะสามารถทำให้ศรีลังกาบรรลุเป้าหมายการเติบโตของ GDP ที่ 120 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ภายในปี 2573 (ณ ปี 2567

ศรีลังกา มี GDP ที่ 84.4 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยประธานาธิบดีศรีลังกาได้ระบุว่า หน่วยงานของรัฐบาลศรีลังกา ประกอบด้วย กระทรวง กรม สถาบันของรัฐ สภาจังหวัด และหน่วยงานระดับท้องถิ่น จะต้องจัดทำแผนปฏิบัติการของตนให้สอดคล้องกับกรอบนโยบายดังกล่าวโดยทันที

4. สถานะล่าสุดทางเศรษฐกิจของศรีลังกา

ในขณะที่เศรษฐกิจศรีลังกากำลังฟื้นตัวจากวิกฤติเศรษฐกิจและปฏิบัติตามมาตรการ EFF ของ IMF ได้เป็นอย่างดีในช่วงปลายเดือนพฤศจิกายน 2568 ศรีลังกาประสบภัยธรรมชาติครั้งใหญ่จากพายุไซโคลน Ditwah ที่ทำให้ชาวศรีลังกาสูญเสียชีวิตกว่า 600 ราย และอีกกว่า 100,000 ราย กลายเป็นผู้ไร้ที่อยู่ โครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขประเภทต่างๆ บ้านเรือนประชาชน ตลอดจนพื้นที่ทางการเกษตรและปศุสัตว์เสียหายเป็นจำนวนมาก ทำให้ศรีลังกามีความต้องการงบประมาณสำหรับการฟื้นฟูประเทศภายหลังจากภัยพิบัติดังกล่าวเป็นจำนวนมาก และส่งผลกระทบต่อดุลการคลังของศรีลังกาอย่างมีนัยสำคัญ โดยศรีลังกาได้ขอรับการช่วยเหลือทางการเงินฉุกเฉิน หรือ Rapid Financing Instrument (RFI) จาก IMF เป็นจำนวน 206 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนเร่งด่วนจากภัยพิบัติพายุไซโคลน Ditwah และรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจ

IMF ได้คาดการณ์ผลกระทบทางเศรษฐกิจศรีลังกาภายหลังจากประสบภัยพิบัติ โดยเทียบเคียงกับภัยพิบัติในระดับ

ที่ใกล้เคียงกัน อาจส่งผลต่อการลดลงของการขยายตัวทางเศรษฐกิจในช่วง 2.5 - 5% ของ GDP โดยประมาณการนี้คำนวณจากต้นทุนในการฟื้นฟูที่อยู่อาศัย ถนน และโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ รวมถึงมาตรการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ

ในมิติด้านการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ IMF คาดการณ์ว่า ในปี 2569 เศรษฐกิจศรีลังกาจะขยายตัวลดลงเหลือ 2.9% จากเดิมที่ขยายตัวได้อย่างดีในปี 2568 ที่ 4.2% โดยภาคท่องเที่ยวและเกษตรกรรมจะได้รับผลกระทบสูงที่สุด อย่างไรก็ตามภาคการก่อสร้างจะมีส่วนช่วยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในช่วงของการฟื้นฟูประเทศจากภัยพิบัติดังกล่าว ทั้งนี้ IMF คาดการณ์ว่าเศรษฐกิจศรีลังกาจะกลับมาขยายตัวที่ระดับ 3.1% ในปี 2570 โดย IMF พิจารณาว่าศรีลังกามีพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ดี การขาดดุลบัญชีเดินสะพัดลดลงจากภาคการท่องเที่ยวและภาคการส่งออกสินค้าเกษตรที่กลับสู่สภาวะปกติ

ภาวะเงินเฟ้อของศรีลังกาเพิ่มขึ้นในเดือนธันวาคม 2568 อยู่ที่ 4% YoY จาก 2.1% YoY ในเดือนพฤศจิกายน 2568 และในปี 2569 IMF คาดการณ์ว่าศรีลังกาจะมีอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นเป็น 5.4% YoY จากเดิมที่คาดการณ์ไว้ที่ 3.3% YoY

ดุลการชำระเงินมีแนวโน้มที่จะขาดดุลมากขึ้นเนื่องจากผลกระทบจากภัยพิบัติที่ส่งผลต่อภาคเกษตรกรรม ทำให้ความต้องการนำเข้าสินค้าประเภทอาหารเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่ความสามารถในการส่งออกสินค้าเกษตรลดลงเนื่องจากพื้นที่เกษตรกรรมและปศุสัตว์ถูกทำลาย นอกจากนี้รายได้จากการท่องเที่ยวจะลดลง การนำเข้าเชื้อเพลิงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น รวมถึงการนำเข้าสินค้าสำหรับการก่อสร้างฟื้นฟูประเทศเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่ทำให้ดุลการชำระเงินขาดดุลเพิ่มสูงขึ้น

หนี้สาธารณะของศรีลังกา IMF ประเมินว่ายังคงมีความเสี่ยงที่จะประสบปัญหาหนี้สาธารณะในระดับสูง ถึงแม้ว่าที่ผ่านมาศรีลังกาจะบริหารจัดการหนี้ได้อย่างยั่งยืน แต่หนี้สาธารณะในปัจจุบันของศรีลังกายังอยู่ในระดับสูงที่ 104.1% ของ GDP ในปี 2568 และ 104.6% ของ GDP ในปี 2569 ซึ่งทำให้ศรีลังกายังคงมีความเสี่ยงด้านหนี้สาธารณะดังกล่าว

เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ IMF ประมาณการลดลงจากคาดการณ์เดิม 7,255 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็น 6,550

ล้านเหรียญสหรัฐ หรือครอบคลุมมูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการได้ 3 เดือนสำหรับปี 2568 และสำหรับปี 2569 IMF คาดการณ์ว่าศรีลังกาจะมีปริมาณเงินทุนสำรองระหว่างประเทศ 8,884 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือครอบคลุมมูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการได้ 3.9 เดือน โดย IMF ได้คาดการณ์ว่าในปี 2573 เงินทุนสำรองระหว่างประเทศของศรีลังกาจะมีจำนวน 17,547 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือครอบคลุมมูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการได้ 6.5 เดือน เมื่อพิจารณาเฉพาะมิติของเงินทุนสำรองดังกล่าวจะเห็นได้ว่าศรีลังกามีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจสูงขึ้นในระยะกลางและระยะยาว¹

รายงาน ASEAN Development Outlook April 2026 โดยธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) สรุปเศรษฐกิจของศรีลังกาในปี 2568 ขยายตัว 5.0% โดยมีแรงขับเคลื่อนจากภาคอุตสาหกรรมที่ขยายตัว 7.8% ซึ่งมีปัจจัยสนับสนุนจากการก่อสร้างขยายตัว 9.2% นอกจากนี้ ภาคการบริการขยายตัว 3.3% ซึ่งมีปัจจัยสนับสนุนจากธุรกิจบริการทางการเงินที่ขยายตัว 10.6% ธุรกิจด้านที่พักและอาหารขยายตัว 12.4% และภาคเกษตรกรรมขยายตัว 1.4%

ทั้งนี้ การบริโภคในปี 2568 เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยการบริโภคในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2568 ขยายตัว 7.7% ซึ่งขยายตัวมากกว่าช่วงเดียวกันของปี 2567 ที่การบริโภคขยายตัวเพียง 0.7%

อัตราเงินเฟ้อในปี 2568 หดตัว 0.5% เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2567 ที่ขยายตัว 1.2% โดยเป็นผลจากราคาสินค้าต่างๆ ที่เพิ่มสูงขึ้นมากในปีก่อนหน้า ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อดังกล่าวยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ธนาคารกลางของศรีลังกา กำหนดไว้ที่ 5.0%

ในปี 2568 การขาดดุลทางการคลังลดลงเหลือ 2.3% ของ GDP โดยต่ำกว่าปี 2567 ที่ขาดดุล 6.8% ซึ่งเป็นผลจากการจัดเก็บรายได้ที่เพิ่มขึ้น 35.2% หรือคิดเป็น 16.6% ของ GDP และรายจ่ายภาครัฐในปี 2568 ลดลงเหลือ 19% ของ GDP ซึ่งต่ำกว่าปี 2567 ที่มีรายจ่าย 20.4% ของ GDP

ดุลบัญชีเดินสะพัดปี 2568 เกินดุลติดต่อกันเป็นปีที่ 3 โดยมีอัตรา 1.6% ของ GDP หรือคิดเป็นมูลค่า 1.7 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากรายได้จากเงินโอน (Remittances) ซึ่งมีรายได้หลักจากการส่งเงินกลับของ

¹ International Monetary Fund (IMF). (2025). *The Request for Purchase Under the Rapid Financing Instrument*.

แรงงานศรีลังกาที่อยู่ต่างถิ่นคิดเป็นมูลค่ารวม 8.1 พันล้าน เหรียญสหรัฐ หรือมีอัตราการขยายตัว 22.8% เมื่อเทียบกับปี 2567 และรายได้จากการท่องเที่ยว (Tourisms) ที่เพิ่มสูงขึ้น โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 15.1% เมื่อเทียบกับปี 2567

ในปี 2569 ADB คาดการณ์ว่าเศรษฐกิจศรีลังกาจะขยายตัว 4% ภายใต้เงื่อนไขที่สถานการณ์ในตะวันออกกลางไม่ถูกยกระดับหรือมีความยืดหยุ่นไปกว่านี้ โดยปัจจัยที่จุดรั้งเศรษฐกิจศรีลังกาจากสถานการณ์ในตะวันออกกลาง ประกอบด้วย 1) การเพิ่มขึ้นของราคาเชื้อเพลิงในตลาดโลก ส่งผลต่อต้นทุนทางพลังงานและการขนส่งเพิ่มสูงขึ้น กัดดันการบริโภคภาคครัวเรือน 2) การลดลงของรายได้จากเงินโอนที่มาจากประเทศในตะวันออกกลาง 3) การลดลงของนักท่องเที่ยวอันเนื่องมาจากการยกเลิกของเที่ยวบินที่มาจากตะวันออกกลาง และ 4) ค่าเงินมีแนวโน้มที่จะอ่อนค่าซึ่งกัดดันการบริโภคสินค้านำเข้า

อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากแรงกดดันด้านราคาพลังงานที่เพิ่มสูงขึ้นจากสถานการณ์ในตะวันออกกลาง การอ่อนลงของค่าเงิน การปรับเพิ่มขึ้นของอัตราค่าไฟฟ้า โดย ADB คาดการณ์ว่าในปี 2569 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปของศรีลังกาจะอยู่ที่ 5.2%

ดุลบัญชีเดินสะพัดปี 2569 มีแนวโน้มที่จะขาดดุลเล็กน้อย อันเนื่องมาจากสถานการณ์ในตะวันออกกลางที่ส่งผลกระทบต่อรายได้จากเงินโอนและการท่องเที่ยวที่คาดว่าจะลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2569 มีมูลค่ารวม 7.2 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือครอบคลุมมูลค่าการนำเข้าสินค้าและบริการเป็นระยะเวลา 4 เดือน ทั้งนี้ ตามเงื่อนไขโครงการ EFF ภายในสิ้นปี 2569 ศรีลังกาจะต้องมีเงินทุนสำรองระหว่างประเทศอย่างน้อย 8.9 พันล้านเหรียญสหรัฐ²

5. ข่าวสารด้านเศรษฐกิจและการลงทุน

สมาคมผู้ค้าปลีกของศรีลังกาได้มีข้อสังเกตว่าเทศกาลปีใหม่ในช่วงปลายปี 2569 นี้ กำลังซื้อของประชาชนศรีลังกาอาจลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งเป็นผลมาจาก

สถานการณ์ในตะวันออกกลางที่ส่งผลต่อราคาพลังงานเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตและการขนส่งสินค้าเพิ่มสูงขึ้น กัดดันภาคการบริโภค³ โดยสถานการณ์เงินเฟ้อของศรีลังกา สิ้นเดือนมีนาคม 2569 จากดัชนี The Colombo Consumer Price Index (CCPI) เผยแพร่โดยธนาคารกลางศรีลังกา อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีการเร่งตัวสูงขึ้นเป็น 2.2% เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราเงินเฟ้อ ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2569 ที่ 1.6% และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเพิ่มขึ้นเป็น 2.5% เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2569 ที่ 2.1%⁴

สำนักนโยบายและแผน
มีนาคม 2569

² Asian Development Bank. (2026). *Asian Development Outlook April 2026*.

³ <https://www.themorning.lk/articles/rZzFcRUNEuRnPrG7ma0v>

⁴ <https://www.cbsl.gov.lk/en/news/inflation-in-march-2026-ccpi>